

BIULETYN informacyjny

KROK NAPRZÓD W USPRAWNIENIU DZIAŁALNOŚCI PTTK

(z obrad V Plenum ZG)

1 czerwca br. odbyło się w Warszawie V Plenum ZG PTTK — pod przewodnictwem Prezesa — p. J. Gajewskiego. Plenum przyjęło, zakwalifikowały przez GKR bilans PTTK za 1962 rok.

W dalszej części obrad, Plenum zatwierdziło powołanie Zespołów Ekonomiczno-Finansowych w Okręgach PTTK.

W związku z tym podajemy w małym skrócie wypowiedź V-Prezesa ZG PTTK, Feliksa Gołębiowskiego na ten temat. Tekst zarządzenia w tej sprawie zostanie zamieszczony po jego podpisaniu.

* * *

Przemówienie V-Prezesa ZG PTTK — Feliksa Gołębiowskiego.

W roku 1961 ustalone zostały podstawy do reorganizacji gospodarczej działalności PTTK.

Podstawami tymi były:

1. Uchwały Plenum Zarządu Głównego PTTK z dnia 19 lipca 1961 r. i z dnia 18 listopada 1961 r.

2. Zezwolenie Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1961 r.

3. Pismo Przewodniczącego GKKFiT z dnia 21 września 1961 r.

4. Uchwały Nr 446 i 158 Rady Ministrów.

W oparciu o te podstawy — wprowadzono w PTTK od dnia 1 stycznia 1962 r. odmienne od dotychczasowych formy organizacji gospodarczej, a mianowicie:

1) zlikwidowano Dyрекcję Zakładów Usługowo-Wytwórczych PTTK, która do dnia 31 grudnia 1961 r. nadzorowała i kierowała:

a) obiektami turystycznymi położonymi na obszarach działalności poszczególnych Okręgów, z wyłączeniem obiektów będących w administracji Oddziałów PTTK,

b) Zakładami Wytwórczymi Foto-Pam. (w liczbie 3),

c) Biurem Turystyki Zagranicznej PTTK.

2) W miejsce zlikwidowanej Dyрекcji ZUW, dla prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z Uchwałą Nr 446 Rady Ministrów, od dnia 1 stycznia 1962 r. powołane zostały 3 wyodrębnione przedsiębiorstwa na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, a mianowicie:

a) Zakłady Wytwórcze Foto-Pam.,

b) Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK,

c) Domy Turysty (w liczbie 6).

Te trzy wyodrębnione przedsiębiorstwa podlegają nadzorowi Prezydium Zarządu Głównego PTTK, przy czym w pełni odpowiedzialność za prowadzenie tych przedsiębiorstw ponoszą ich dyrektorzy na zasadzie jednoosobowego kierownictwa.

3) Trzecim i w zasadzie ostatnim elementem reorganizacji było podporządkowanie Zarządom Okręgów PTTK obiektów turystycznych uprzednio, tj. do 31.12.1961 r. będących w nadzorze Dyрекcji ZUW, a terenowo zorganizowanych w różnych formach:

— w Zarządach Obiektów Turystycznych,

— w Zakładach Eksploatacji Obiektów Turystycznych,

— w Zespołach Obiektów Turystycznych,

— w Samodzielnych Obiektach Turystycznych.

Dla tej formy działalności zastosowano pojęcie działalności statutowo-usługowej, którą oparto o bud-

w numerze:

■ Umowa PTTK — TKKF str. 2—3

■ Porozumienie w sprawie współpracy ZSP i PTTK str. 5

■ O turystyce studenckiej str. 6—7

■ Informacje dla organizatorów wycieczek na teren Górnosląskiego Okręgu Przemysłowego str. 10

■ VI Konferencja organizacji turystycznych krajów socjalistycznych str. 12

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK
CZERWIEC-LIPIEC 1963 Nr 53-54

KROK NAPRZÓD W USPRAWNIENIU DZIAŁALNOŚCI PTTK

żetowy system finansowy, w odróżnieniu od rozrachunku gospodarczego, jaki ma zastosowanie w wyodrębnionych 3 przedsiębiorstwach.

Przedłożone Plenum projekty zarządzenia i regulaminów dotyczą wyłącznie usługowej działalności położonej w obrębie poszczególnych Okręgów PTTK.

Jakie zadania do obecnej chwili spełniają Okręgi w tym zakresie i jakimi dysponują instrumentami do spełnienia tych zadań?

W zakresie działalności usługowej, do której — jak już wyżej powiedzieliśmy — zaliczona została eksploatacja obiektów turystycznych (z wyjątkiem wyodrębnionych „Domów Turysty”), które to pojęcie należy jeszcze rozszerzyć o inne usługi, jak np. wypożyczalnie sprzętu, kioski, kluby, ORT-y itp. to przed Okręgami wystąpiły dwa zjawiska z organizacyjnego punktu widzenia, a mianowicie:

a) kierowanie, zarządzanie i nadzór nad usługową działalnością w tych przypadkach, w których Okręgi przejęły w swoją administrację obiekty byłego ZUW,

b) nadzór nad usługową działalnością Oddziałów, jeżeli taka jest w nich prowadzona, tj. nad gospodarką obiektami oddziałowymi, ORT-ami, wypożyczalniami sprzętu i ewent. innymi formami usług.

Jeżeli chodzi o instrumenty do wykonywania przez Okręgi wymienionych w skrócie zadań, to w Biurach Okręgów zorganizowano funkcjonalne komórki: działów ekonomicznych i działów finansowych, a na czele Biura Okręgu postawiono etatowego kierownika, którym w zasadzie jest sekretarz.

Sekretarzowi temu, jako kierownikowi Biura Okręgu, podlegają służbowo kierownicy działów ekonomicznych i finansowych. Dalszym instrumentem kierowania i zarządzenia są Biura Usług Turystycznych, tzw. BUT-y istniejące w niektórych Okręgach. W innych Okręgach BUT-ów nie ma, ponieważ występują tam samodzielne obiekty, bądź Zespoły podporządkowane wprost Okręgom.

Istniejąca obecnie organizacyjna forma zarządzania, kierowania i nadzoru w Okręgach ujawniła w ciągu 1962 r. poważną słabość i zdaniem naszym wymaga nie tyle reorganizacji, ile stworzenia dla Zarządów Okręgów PTTK mocnego fachowego instrumentu, przy pomocy którego Zarządy Okręgów będą mogły w pełni wykonywać poważne zadania w zakresie eksploatacji bazy turystycznej, jej konserwacji, modernizacji, uzyskania planowanych wyników rentowności, przestrzegania innych wskaźników planu itp.

Głównymi słabościami dotychczasowej struktury biur Okręgów było:

1) niewyodrębnienie w ramach Zarządu Okręgu, funkcjonalnej komórki na czele której stałby jednoosobowo odpowiedzialny za sprawy działalności usługowej — kierownik-dyrektor podobnie jak to ma miejsce w wyodrębnionych przedsiębiorstwach, oraz zajmowanie się sprawami działalności usługowej przez prezydium i sekretarzy Okręgów, spowodowało zaskakujące zaabsorbowanie tymi sprawami Prezydium i sekretarzy. Ten zespół osób w zasadzie nie posiada fachowego przygotowania w zakresie ekonomicznej działalności — może je posiadać tylko przypadkowo — a głównie jest to społeczny aktyw turystyczny, znający dobrze problematykę programową. Ten stan rzeczy powoduje zbyt wolne podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, nie zawsze decyzji szczytowych.

Zjawiska absorbowania Prezydium i urzędujących sekretarzy, mają różną formę i natężenie, w zależności od ambicji sekretarzy. W każdym razie brak jednoosobowego kierownictwa w działalności usługowej, odbija się bardzo niekorzystnie na sprawności działania obiektów — przysparza niekończące się kłopoty na szczeblu centralnym.

2) w konsekwencji zaabsorbowania sekretarzy i Prezydium eksploatacją bazy, było poważne odejście od podstawowych zagadnień tj. zagadnień programowych,

UMOWA PTTK — TKKF

W związku z częstymi zapytaniami Oddziałów i Kół PTTK w sprawie współdziałania Ognisk PTTK i Kół PTTK w zakładach pracy, powstawania nowych Oddziałów i Kół PTTK — poniżej drukujemy pełny tekst umowy zawartej pomiędzy Zarządem Głównym TKKF i Zarządem Głównym PTTK.

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego i Zarząd Główny Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, stwierdzają, że celem lepszego zaspokojenia potrzeb społeczeństwa w zakresie dalszego rozwijania turystyki i krajoznawstwa oraz wychowania fizycznego, sportu i innych form czynnego wypoczynku po pracy — jest nawiązanie pomiędzy obydwoma organizacjami ścisłej współpracy w sprawach organizacyjnych i programowo-szkoleniowych.

Pomimo, że ogólny charakter działalności obydwu organizacji różni się w sposób zasadniczy, to jednak założenia programowe PTTK i TKKF — jak wykazała praktyka — posiadają wiele punktów stycznych, których uzgodnienie będzie miało duże znaczenie społeczne.

Kultywowanie różnorodnych form turystyki i krajoznawstwa wymaga od uczestników odpowiedniego przygotowania sprawnościowego, dobrej kondycji i zdrowia — z drugiej zaś strony krzewienie zamiłowania do uprawiania ćwiczeń wychowania fizycznego i sportu stworzy warunki dla racjonalnego organizowania wypoczynku po pracy, poznawania piękna naszego kraju, jego zabytków historii i przeszłości. Innymi słowy, prawidłowy rozwój społeczny wymaga równoczesnego oddziaływania tak w zakresie krzewienia kultury duchowej, jak też krzewienia kultury fizycznej.

Obok tych zasadniczych aspektów, obydwie organizacje są zainteresowane i w tym, by poprzez swoją działalność zapewnić jak największą ilość społeczeństwa właściwe i racjonalne wykorzystanie czasu wolnego po pracy, oraz rozszerzenie zainteresowań kulturalnych.

PTTK i TKKF uznają szczególną potrzebę łączenia działalności ruchowej z krajoznawczą, dla stworzenia młodzieży odpowiednich warunków rozwoju fizycznego i zainteresowań kulturalnych.

1. koordynacja ogólnych planów organizacyjnych i stała wymiana informacji interesującej obydwie strony.

2. organizowanie spotkań aktywów szczebla centralnego i wojewódzkiego obydwu stron przynajmniej raz do roku, zaś na szczeblu bezpośredniej działalności, w ogniwach terenowych i zakładowych dwa razy do roku — przed sezonem wiosennym i jesienno-zimowym.

3. wspólnie występować w sprawach interesujących obydwie organizacje wobec władz państwowych, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i innych.

4. zapraszać przedstawicieli równorzędnych instancji i organizacji do udziału w ważniejszych posiedzeniach i naradach — szczególnie wtedy, gdy mają być podjęte decyzje lub uchwały interesujące drugą stronę.

5. przysyłać do wiadomości teksty uchwał i instrukcji dotyczących zagadnień występujących w niniejszej umowie.

6. nieść wzajemną pomoc organizacyjną w zakresie dalszej rozbudowy podstawowych komórek działalności — kół PTTK i ognisk TKKF, wystrzegając się przy tym

3) przejęcie przez sekretarzy i Prezydium roli czynnika kierującego bazą spowodowało zepchnięcie fachowego aparatu etatowego do roli referentów spraw eksploatacyjnych „rozpięnięcia” się decyzji i odpowiedzialności.

Etatowy — fachowy aparat nie mając możliwości decydowania w bieżących uciążliwych sprawach w zakresie eksploatacji „zrzedniczał” i oczekuje na decyzje sekretarzy bądź nawet Prezydium.

W tym stanie rzeczy nie dziwnego, że eksploatację naszą nie cechuje prężność.

Zaniepokojeni tym stanem rzeczy, przekonsultowaliśmy z sekretarzami Okręgów projekt utworzenia organizmów kierujących, zarządzających i nadzorujących całością bazy okręgowej i działalności usługowej oddziałów.

Jedynym gwarantem takiego zdrowego organizmu — naszym zdaniem — jest **jednoosobowa decyzja, jednoosobowa odpowiedzialność**.

Oczywistym jest, że wzięwszy specyfikę PTTK, nie można było stworzyć idealnego projektu, na wzór okręgowego przedsiębiorstwa, np. odrębnych służb finansowo-księgowych. Niemniej jednak, istotą tych projektów jest ustanowienie Biur Ekonomiczno-Finansowych Zarządów Okręgów PTTK, na czele których stoją fachowi dyrektorzy, jednoosobowo kierujący eksploatacją i odpowiadający przed Prezydiami Okręgów za swoją działalność. Prezydium natomiast i ich urzędujący sekretarz, ukierunkowują działalność BEF wydając polecenia typu ogólnego.

Przy rosnącej konkurencji przedsiębiorstw turystycznych, PTTK musi zwiększyć swoją operatywność działania, poprawić swoje usługi. Może to mieć miejsce — naszym zdaniem — tylko przy jednoosobowym kierownictwie, a Prezydium i sekretarze powinni jedynie czuwać nad działalnością dyrektora, wymagać od niego maksimum poprawy kompleksowych usług bazy ew. zmienić go w przypadku stwierdzenia poważniejszych niedociągnięć. Nie wolno nam zapominać, że schronisko — obok funkcji programowej, jest organizmem gospodarczym — gdzie działają prawa ekonomiczne.

szkodliwego dublowania pracy, szczególnie w małych skupiskach ludzkich.

W skoordynowaniu wysiłków działalności dla pełniejszej realizacji celów statutowych, Zarząd Główny PTTK i Zarząd Główny TKKF ustalają następujące zasady współpracy:

7. koordynować plany w zakresie dalszej rozbudowy baz i ośrodków wypoczynku świątecznego i urlopowego. O ile w zakładach pracy istnieje koło PTTK i ognisko związkowe — to wówczas ognisko związkowe nie organizuje sekcji turystycznej. O ile w danym zakładzie nie ma Koła PTTK wówczas ognisko związkowe organizuje sekcję turystyczną dążąc do przekształcenia jej z czasem w koło PTTK. Analogicznie Koła PTTK współpracują przy organizacji nowych Ognisk Krzewienia Kultury Fizycznej.

8. Ogniska TKKF i Koła PTTK, w realizacji swych celów statutowych zobowiązane są do udzielania sobie wzajemnej pomocy poprzez uzupełnianie programów poszczególnych imprez, wymianę przewodników, instruktorów, sprzętu, materiałów metodycznych.

9. w toku dalszej działalności należy opracować i zawrzeć porozumienie w zakresie wzajemnego ko-

rzystania, na zasadach ulgowych z baz i ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych.

10. prowadzić wspólną akcję propagandową w zakresie rozwijania turystyki i krajoznawstwa oraz krzewienie wychowania fizycznego i sportu.

W zakresie prac szkoleniowo-programowych

1. koordynować plany programowo-szkoleniowe, które mogą wzajemnie interesować obydwie organizacje.

2. prowadzić stałą wymianę doświadczeń z zakresu organizacji różnorodnych akcji i imprez zbieżnych dla PTTK i TKKF.

3. nieść wzajemną pomoc i nawiązywać współpracę w zakresie organizacji imprez o charakterze turystyczno-krajoznawczym i sportowo-wypoczynkowym — w skali miasta — województwa i centralnie. Dotyczyć to będzie m. in. różnorodnych rajdów, spływów, zlotów, festynów, spartakiad, nauki pływania, akcji ślizgawek, jazdy na nartach itd.

4. udostępniać wzajemnie posiadane obiekty szkoleniowe i wypoczynkowe oraz sprzęt na zasadach dogodnych dla obydwu stron.

Tutaj już potrzebny jest nie tylko działacz społeczny, ale na wysokim poziomie, fachowy — dyrektor odpowiedzialny przed swoim Prezydium Okręgu czy Oddziału PTTK.

Nie wolno nam również zapominać, że działalność obecnie zwana usługową, odbywa się w sferze ogólnych zarządzeń gospodarki narodowej.

Dotacje państwowe zaczynają być skrupulatnie rozliczane, planowane wyniki rentowności decydują o naszym istnieniu lub nieistnieniu w zakresie bazy turystycznej.

Do tej formy organizacyjnej skłania nas również obserwowana organizacja w Okręgu Katowice, w którym Biuro Ekonomiczno-Finansowe, istnieje od 1 stycznia 1962 r. ku ogólnemu zadowoleniu.

W konkluzji proponuje się dwie formy organizacji na szczeblu Okręgów:

1. Biura Ekonomiczno-Finansowe Zarządów Okręgów PTTK w:

a) Krakowie	f) Opolu
b) Lublinie	g) Szczecinie
c) Olsztynie	h) Gdańsku
d) Warszawie	i) Koszalinie
e) Bydgoszczy	j) Oddz. Stołecznym
2. Biura Usług Turystycznych Zarządów Okręgów PTTK w:

a) Białymstoku
b) Kielcach

W 9 wymienionych Okręgach zlikwidowane zostałyby działy ekonomiczne, a BEF-y przejęłyby rolę całkowitego kierowania bazą Okręgów oraz nadzór nad bazą oddziałową. W 2 okręgach, z uwagi na specyfikę położenia obiektów, tj. Białystok i niewielki rozmiar bazy, tj. Kielce — proponuje się utrzymanie działów ekonomicznych w Biurach Okręgów, głównie jako nadzór nad oddziałową działalnością usługową, a baza Okręgu prowadzona byłaby przez BUT-y.

W pozostałych Okręgach utrzymane zostają działy ekonomiczne, które podobnie jak w Białymstoku i Kielcach — sprawować będą nadzór nad usługową działalnością Oddziałów.

5. wymienić, dla wzajemnych potrzeb kadre działaczy, instruktorów i innych specjalistów.

6. organizować wspólnie kursy — kurso-konferencje szkoleniowe dla swego aktywu, z uwzględnieniem w programach problematyki interesującej obydwie organizacje.

7. uwzględniać wzajemnie programy przy organizacji imprez o charakterze wspólnym dla specyfiki PTTK i TKKF przez fachowe organy obydwu organizacji.

Zarząd Główny PTTK i Zarząd Główny TKKF w interesie pogłębienia dalszej współpracy zalecają swoim oddziałom wojewódzkim i ogniom terenowym nawiązywanie bliższych kontaktów, celem wzajemnego porozumienia i przystąpienia do omówienia praktycznych sposobów realizacji niniejszej umowy. Stanowi ona nieodwzowny przyczynnik, dla zapoczątkowania pożytecznej współpracy obydwu organizacji w dalszym rozwijaniu, wśród naszego społeczeństwa turystyki i krajoznawstwa oraz krzewienia racjonalnych form wychowania fizycznego i sportu.

ZG Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej

ZG Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

W-wa 11 sierpnia 1959 r.

Dalszy krok do upowszechnienia turystyki wśród ludzi pracy

Kolegium Ministerstwa Górnictwa i Energetyki oraz Prezydium Zw. Zaw. Pracowników Energetyki wydały ostatnio ważną uchwałę dotyczącą upowszechniania turystyki i wypoczynku po pracy. Na wstępie uchwała stwierdza poważne osiągnięcia i korzyści jakie daje m. in. turystyka członkom Zw. Zaw. Energetyków i pracownikom zakładów pracy podległych resortowi energetyki. W dalszej treści uchwały Nr 21/12.III.63 Ministerstwo Górnictwa i Energetyki oraz Zarząd Główny Zw. Zaw. Pracowników Energetyki stwierdza między innymi:

- udział pracowników energetyki i gazownictwa w życiu sportowym jest dość znaczny, jednak dalsze zwiększenie zakresu osiągnięć i upowszechnienia wychowania fizycznego, turystyki i sportu w energetyce i gazownictwie jest możliwe przez polepszenie:
 - gospodarki funduszami,
 - opieki nad poszczególnymi dyscyplinami sportowymi w klubach i zespołami ćwiczebnymi w Zakładowych Ogniskach Krzewienia Kultury Fizycznej oraz Kołami Zakł. PTTK,
 - zaopatrzenia w sprzęt i gospodarka nim w poszczególnych dyscyplinach sportowych, w ogniskach KKF i Zakładowych Kołach PTTK,
 - propagandy i upowszechnienia sportu i turystyki wśród pracowników energetyki i gazownictwa,

- pracy ideowo-wychowawczej,
- kadry organizatorów w Klubach Sportowych, Ogniskach i Zakładowych Kołach PTTK oraz właściwej troski o działaczy sportu, wychowania fizycznego i turystyki.

W celu uzyskania dalszych lepszych wyników w dziedzinie upowszechniania wychowania fizycznego, turystyki i sportu wśród pracowników energetyki i gazownictwa, Kolegium Ministerstwa Górnictwa i Energetyki wspólnie z Prezydium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Energetyki zobowiązuje:

Dyrekcje Elektrowni, Zakłady Budowy Sieci, Biur Projektowych, Zakładów Gazownictwa, a także dyrekcje pozostałych jednostek organizacyjnych podległych i zgrupowanych w Zjednoczeniu Energetyki i Zjednoczeniu Przemysłu Gazowniczego do powołania, względnie uaktywnienia Zakładowych Ognisk Krzewienia Kultury Fizycznej, które będą zajmować się upowszechnieniem wychowania fizycznego, turystyki i wypoczynku po pracy wśród załóg oraz współdziałać z klubami sportowymi.

Dla tego celu Rada Główna Kultury Fizycznej Zarządu Głównego Związku Zawodowego Górników i Prezydium Zarządu Głównego Federacji Sportowej „Energetyk” opracują ramowy program współpracy i kierunków działania doty-

czący kultury fizycznej, sportu i wypoczynku po pracy.

Rady Robotnicze, wspólnie z Radami Zakładowymi przy współudziale zakładowych ognisk krzewienia kultury fizycznej przeznaczać będą odpowiednie środki finansowe z funduszu zakładowego na remonty, konserwację i budowę obiektów i urządzeń sportowych oraz na sprzęt sportowy.

Uchwałę podpisali: Min. Górnictwa i Energetyki mgr inż. J. Mitrega i za Przewodniczącego Zarządu Głównego Zw. Zaw. Pracowników Energetyki — Sekretarz B. Frydel

OD REDAKCJI BI

Treść powyższej uchwały powinna dotrzeć do jak największego grona działaczy w Oddziałach Kołach PTTK, jako oficjalny dokument umożliwiający, poprzez nowe jednostki organizacyjne PTTK, dalsze rozszerzenie rozwoju turystyki i wypoczynku w tych zakładach przemysłowych, które podlegają Min. Górnictwa i Energetyki. Uchwała ta stwarza poważne możliwości rozwoju PTTK przez organizację nowych Koł Zakładowych i Oddziałów Zakładowych i stanowi poważny wkład w realizację porozumienia CRZZ—PTTK. Dla społecznych i etatowych działaczy naszego Towarzystwa powstały nowe realne perspektywy rozwoju działalności organizacyjnej i programowej, perspektywy, które można i należy wykorzystać w całej rozciągłości.

PODKOMISJA FOTOGRAFICZNO- FILMOWA ZG PTTK ogłasza

PIERWSZĄ LISTĘ NAGRÓD DLA UCZESTNIKÓW KONKURSU NA TRYPTYK TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZY „NA SZLAKU”

W Biuletynie Informacyjnym ZG PTTK Nr 51 kwiecień 1963 r. ogłosiliśmy Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny pod nazwą „Na szlaku”, organizowany przez Podkomisję Fotografiki i Filmu Krajoznawczego ZG PTTK.

Przypominamy, że główną nagrodą dla uczestników tego Konkursu, jest dyplom „Honorowy Obiekt” 1963 w dziedzinie fotografii krajoznawczej i 5 tys. złotych.

Na apel organizatorów napływają już zgłoszenia nagród ufundowanych przez różne instytucje i Towarzystwa zainteresowane naszym Konkursem.

I tak:

1. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej — Centralny Zarząd Zdrowisk ufundował specjalną nagrodę na najlepszy tryptyk związany tematycznie z jednym z polskich uzdrowisk, przedstawiający obrazy życia kuracjuszy (np. koncerty w muszlach parkowych, spacer w pijalniach wód, formy życia towarzyskiego kuracjuszy itp.) lub też obejmujących tematykę krajoznawczą uzdrowisk.

Jako nagrodę CZU przeznacza dla zwycięzcy czterotygodniowy bezpłatny pobyt w uzdrowisku dowolnie wybranym przez nagrodzonego. Reprezentuje to

dokończenie na str. 6

ZLOT PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI MOTOROWEJ w SULEJOWIE

Od 26—27 maja br. odbył się I Zlot Przodowników Turystyki Motorowej PTTK w Sulejowie.

Była to narada robocza nad zagadnieniami dalszej działalności w turystyce motorowej PTTK.

W Zlocie wzięło udział 69 przodowników z całego kraju za wyjątkiem woj. woj. koszalińskiego, lubelskiego i olsztyńskiego, oraz liczne grono działaczy.

Otwarcia dokonał kol. T. Stolarczyk i Przew. KTM ZG PTTK mgr H. Walkowski.

Cele narady omówił Przew. KTM ZG PTTK kol. H. Walkowski.

Narada odbywała się w 3 Komisjach.

- I. Imprez turystycznych pod przewodnictwem Kol. I. Mycke i Kol. Z. Błońskiego
- II. Współpracy z innymi organizacjami pod przewodnictwem Kol. S. Majora
- III. Szkolenia i regulaminów odznak turystyki motorowej PTTK pod przewodnictwem kol. J. Madlińskiego i kol. T. Waligórskiego.

Tego rodzaju narada robocza — przy tak liczny udział odbyła się po raz pierwszy w turystyce motorowej PTTK.

Wyniki narady zostały przestudiowane i jako opracowany materiał przedstawione Prezydium ZG PTTK.

Podczas Zlotu zostały wręczone:

- A) Złote odznaki MOT — przodownikom: 1) Wacławowi Rychlewskiemu, 2) Waldemarowi Kubiczkowi, 3) Zdzisławowi Witkowskiego, 4) Stanisławowi Litowskiemu, 5) Zbigniewowi Błońskiemu.

- B) Legitymacje nowo mianowanym przodownikom: 1) Edwardowi Podbielskiemu, 2) Zbigniewowi Węchowskiemu, 3) Ryszardowi Wardowiczowi.

Ponadto wyróżniono 14 przodowników najbardziej aktywnych w pracy społecznej.

Tradycyjne ognisko b. dobrze i ciekawie zorganizowane, wieczorem z dn. 26 na 27.VI. oraz wycieczka do Piotrkowa ciekawie prowadzona przez posła Nowakowskiego Przew. Oddz. PTTK w Piotrkowie zakończyły I Zlot Przodowników Turystyki Motorowej PTTK.

Prezydium KT MOT ZG PTTK serdecznie dziękuje za dobre przygotowanie Zlotu działaczom Klubu Turystyki Motorowej PTTK w Łodzi.

POROZUMIENIE w sprawie WSPÓŁPRACY zawarte między Radą Naczelną ZSP i Zarządem Głównym PTTK

W środowisku studenckim ostatnie lata przyniosły wzmoczony rozwój działalności turystycznej, której organizatorem jest Zrzeszenie Studentów Polskich i Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.

Poważną rolę w obecnych osiągnięciach odegrała 10-letnia współpraca ZSP i PTTK. W wielu środowiskach studenckich wyraża się ona we wspólnym:

- organizowaniu imprez turystycznych,
- szkoleniu przewodników studenckich,
- wymianie doświadczeń poprzez organizowanie wspólnych narad, konferencji i sejmików,
- w udziale działaczy ZSP w działalności PTTK i działaczy PTTK w działalności ZSP.

Efektem dotychczasowej współpracy obu organizacji jest wymierny dorobek w zakresie umasowienia turystyki w środowisku studenckim. Dotychczasowy rozwój turystyki w środowisku studenckim jest jednak w dalszym ciągu w stosunku do potrzeb niewystarczający.

Istnieje zatem konieczność zespolenia wysiłków w celu dalszego rozwijania i upowszechniania turystyki — jako formy czynnego wypoczynku w czasie wolnym od nauki, wykształcenia wartościowych kadr działaczy turystycznych, którzy po opuszczeniu uczelni realizować będą zadania turystyczne PTTK.

W tym celu Komitet Wykonawczy Rady Naczelnej ZSP i Prezydium Zarządu Głównego PTTK postanawiają:

— w zakresie działalności organizacyjnej:

- a) wzmoczyć wysiłki na rzecz zwiększenia liczby członków PTTK w środowisku studenckim i powoływania nowych Oddziałów Międzyuczelnianych PTTK tam, gdzie nie zostały dotychczas powołane;
- b) wymieniać kalendarze imprez turystycznych w celu dokonania w nich ew. korektur;
- c) zalecić RO ZSP i Oddziałom Międzyuczelnianym PTTK opracowywanie wspólnych planów w zakresie zamierzeń turystycznych;
- d) desygnować do społecznych komisji, działających przy instancjach wszystkich szczebli ZSP i PTTK przedstawicieli obu organizacji;
- e) konsultować wzajemnie przedsięwzięcia dotyczące turystyki studenckiej i odbywać raz w roku spotkania władz organizacyjnych oceniające współpracę;
- f) zbadać możliwości udostępnienia zorganizowanym grupom studenckim korzystania z bazy noclegowej PTTK na zasadach ulgowych;

— w zakresie organizacji imprez turystycznych:

- a) udzielać wzajemnej pomocy przy organizacji własnych imprez turystycznych oraz kontynuować tradycję organizowania wspólnych imprez;
- b) czynić wysiłki dla pozyskania nowych entuzjastów turystyki, poprzez będące w dyspozycji obu organizacji środki propagandowe;
- c) poczynić starania w sprawie uruchomienia dalszych wypożyczalni sprzętu turystycznego dla potrzeb studentów przy Oddziałach Międzyuczelnianych PTTK;

— w zakresie szkolenia przewodników, organizatorów wycieczek i przewodników odznak turystycznych:

- a) przygotować wspólne kursy organizatorów turystyki dla potrzeb studenckiego ruchu turystycznego;
- b) organizować w ZSP kursy szkoleniowe przy pomocy programowej i kadrowej PTTK;
- c) umożliwić studentom korzystanie z kursów organizowanych przez PTTK;

— w zakresie przewodnictwa turystycznego:

- a) wspólnie zorganizować Koła Przewodników Turystycznych RO (RU) ZSP i Oddziałów Między-

uczelnianych PTTK dla potrzeb studenckiego ruchu turystycznego;

- b) zorganizować kursy dokształcające dla przewodników przeszkolonych w ZSP, a nie posiadających uprawnień przewodnickich, zgodnie z zarządzeniem Nr 173 Przewodniczącego GKKT, w celu umożliwienia im uzyskania uprawnień państwowych.

ZSP i PTTK formułując konkretne zamierzenia, pragną uzyskać większe rezultaty w działalności turystycznej w środowisku studenckim. ZSP i PTTK wyrażają przekonanie, że wspólne przedsięwzięcia w zakresie turystyki studenckiej odegrają pozytywną rolę w stworzeniu właściwej atmosfery współpracy, pozwalającej na skupienie środków organizacyjnych i finansowych do realizacji wymienionych wyżej zadań

Zarząd Główny PTTK

Rada Naczelna ZSP

WARSZAWSKI ZJAZD OPIEKUNÓW SPOŁECZNYCH NAD ZABYTKAMI

W dniach 10 i 11 maja na zaproszenie Ministerstwa Kultury i Sztuki, Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków zjechało do Warszawy 40 najbardziej zasłużonych Opiekunów Społecznych PTTK nad Zabytkami. Reprezentowane były niemal wszystkie ośrodki regionalne kraju.

Było to spotkanie przedstawicieli Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz członków Prezydium Zarządu Głównego PTTK z opiekunami reprezentującymi rzeszę 1.500 opiekunów zamieszkujących najbardziej odległe zakątki Polski.

Po spotkaniu z Prezydium Zarządu Głównego PTTK i zwiedzeniu Warszawy cały zespół przyjezdnych opiekunów przyjął go przez V-Ministra Garsteckiego. Podziękował on opiekunom za ich dotychczasową działalność i wyraził życzenie, by szukali oni w akcji opiekuńczej nad zabytkami nowych dróg jak najbardziej podnoszących wartość zabytków rodzimej kultury materialnej.

Drugiego dnia Zjazdu uczestnicy odbyli całodzienną autokarową wycieczkę na szlaku: Zalew Zegrzyński — Pultusk — gdzie przy czarnej kawie odbyło się spotkanie z naszym aktywnym społecznym, a po zwiedzeniu Opinogóry, Ciechanowa i Czerwńska spotkanie zakończono.

INFORMACJA

Zarząd Główny zawiadamia, że Bułgarski Ośrodek Kulturalny dysponuje krótkometrażowymi taśmami filmowymi dla świetlicowych aparatów projekcyjnych. Filmy wypożyczane są **bezpłatnie**. Warunkiem wypożyczenia taśmy jest wyświetlanie filmów przez specjalistów na odpowiednio przystosowanej aparaturze.

Wykaz najciekawszych filmów:

1. Jezioro Rybskie (kolorowy, 15 min.)
2. Klasztor rybski (kolorowy, 30 min.)
3. Skarby starych skrzyń (kolorowy, 20 min.)
4. Światła Sofii (czarno-biały, 15 min.)
5. Brzegi, które czekają na was... (kolorowy)
6. Freski klasztoru zameńskiego (XIII w.) (kolorowy)
7. Kultura tracka (czarno-biały)
8. List do mamusi (turystyczny o Bułgarii)

Zamówienia listowne należy kierować na 2 tygodnie przed terminem, bezpośrednio na adres Bułgarskiego Ośrodka Kulturalnego, Warszawa, ul. Świętokrzyska 32.

O turystyce studenckiej – słów kilka

Minęło kilka miesięcy od dosyć ważnego momentu, to jest od podpisania porozumienia między Zarządem Głównym PTTK i Radą Naczelną ZSP w sprawie organizacji turystyki w środowisku studenckim.

Trudno w tej chwili powiedzieć, jak jest realizowana treść porozumienia w obu organizacjach. Wiadomo natomiast, że tegoroczny sezon turystyczny studentów — mówimy o sezonie krajowym — jest bardzo bogaty w imprezy, zloty, rajdy i wyprawy. W centralnym kalendarzu imprez turystycznych ZG PTTK jest kilka pozycji organizowanych przez Oddziały Międzyuczelniane PTTK Kraków, Poznań lub Warszawa.

Poznański Oddział Międzyuczelniany organizuje ponadto Rok Ziemi Czułchowskiej, chcąc w ten sposób popularyzować piękne krajoznawczo i turystycznie rejony woj. koszalińskiego.

Inne Oddziały Międzyuczelniane PTTK mają również interesujące projekty i plany tegorocznego sezonu, projekty nie tylko imprez turystycznych, ale także szeroko pomyślanego szkolenia nowych kadr organizatorów turystyki, rozbudowy organizacji turystycznych, popularyzacji krajoznawstwa i zdobywania odznak turystycznych.

Włączyć w to należy także poważną akcję wydawniczą jaką prze-

jawiają niektóre Oddziały Międzyuczelniane PTTK — ZSP. Akcję, która niejednokrotnie odkrywa nowe regiony. Dla przykładu, Oddział Międzyuczelniany PTTK w Poznaniu wydał informator turystyczny „Chodzież i okolice”, opracował przewodnik o „Strzelcach Krajeńskich i okolicy”, pojezierzu sierakowsko-międzychodzkim, pozycje wydawnicze bardzo cenne w literaturze turystycznej. Działalność ta stwarza dobrą atmosferę w turystyce studenckiej i powoduje szerokie poparcie ze strony Zarządu Głównego PTTK i ogniw terenowych.

Czy nie jest na przykład znamienny fakt, że turyści studenci Poznania stworzyli w tym roku dwie nowe bazy PTTK dla Autostopu: bazę-camping w Czułchowie i samym Poznaniu, łącznie dla około 250 turystów. Działalność ta wynika ze współpracy i porozumienia zawartego z PTTK, jest więc widocznym znakiem wartości tego porozumienia.

Ale jest jeden problem wyraźnie zaznaczony w treści porozumienia, który jednak nie może nabrać młodzieżowego rozmachu. To sprawa szkolenia przewodników turystycznych i organizacji Kół Przewodników Studenckich. Na tym polu współpraca z Komisjami ZG PTTK nie układa się najlepiej.

Od wielu lat dyskutowano w PTTK i ZSP potrzebę istnienia oddzielnych grup przewodników turystycznych dla studenckiego ruchu turystycznego. Opinie na temat tej potrzeby co prawda nie były jednomyślne, ale tak Zarząd Główny PTTK, jak i Główna Komisja Przewodnicząca PTTK, w porozumieniu z RN ZSP ustaliły wreszcie formy organizacji grup przewodników studenckich.

Odpowiednie uchwały mówią jasno o szkoleniu przewodników studenckich i nadawaniu im uprawnień państwowych przewodników turystycznych, zgodnie z zarządzeniem Nr 173 przewodniczącego GKKFiT.

Ustalono przy tym wyraźnie, że przewodnicy ci będą przede wszystkim społecznie służyli studenckiemu ruchowi turystycznemu. Przyjmowanie zleceń na obsługę wycieczek niestudenckich może się odbywać w drodze wyjątku i tylko po przez biura ORT (Obsługa Ruchu Turystycznego) PTTK.

Wydawałoby się, że sprawa jest prosta i nie wymaga komentarzy. Tymczasem nie wszystko układa się tak dobrze jak to wygląda w porozumieniu. Wiele Oddziałów Międzyuczelnianych nie zarejestrowało swoich przewodników w Komisji Przewodniczącej ZG PTTK.

Komisja Młodzieżowa ZG PTTK nie ma żadnej listy Kół Przewodni-

Dziennikarze na szlakach turystycznych

W dniach 26—28 maja Zarząd Główny PTTK zorganizował trzydniową wycieczkę prasową do Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego. Impreza ta była przeprowadzona przy współudziale Klubu Dziennikarzy Turystycznych Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Głównym celem tej bardzo dobrze prowadzonej organizacyjnie wyprawy było zapoznanie dziennikarzy turystycznych z Radia, TV i pism codziennych oraz periodyków z problematyką szlaków przemysłowych oraz pracą Górnośląskiego Ośrodka Turystycznego PTTK w Chorzowie.

W programie wyjazdu uwzględniono także obejrzenie dwóch obiektów przemysłowych. Były to Zakłady Urządzeń Technicznych „Zgoda” w Świętochłowicach i huta im. B. Bieruta w Częstochowie. Uwagi na ten temat przekazujemy na innym miejscu naszego B.I.

W drugim dniu wycieczki dziennikarze spotkali się z przedstawicielami ZG PTTK na konferencji prasowej w Górnośląskim Ośrodku Turystycznym PTTK w Chorzowie. W gronie 32 dziennikarzy Viceprezesa ZG PTTK Feliksa Gołębiowskiego i Jerzy Przędziecki oraz prezes Zarządu Okręgu PTTK w Katowicach — poseł Tadeusz Raczynski przedyskutowali problemy turystyki na Śląsku oraz sprawy szlaków prze-

mysłowych i organizacji zwiedzania zakładów produkcyjnych na terenie G.O.P.

Na zakończenie spotkania prasowego, Prezes Okręgu PTTK w Katowicach — poseł T. Raczynski, wręczył legitymacje przewodniczkim grupie przewodników przeszkolonych w oprowadzaniu wycieczek po zakładach przemysłowych.

Na trasie przejazdu do G.O.P. odbyły się również bardzo serdeczne rozmowy z działaczami Oddziału PTTK w Piotrkowskim Trybunalskim. Poseł Ziemi Piotrkowskiej i Prezes Oddziału PTTK w Piotrkowie — dyr. Tadeusz Nowakowski oraz działacze zapoznali dziennikarzy z problemami turystyki społecznej na swoim terenie. Według oceny uczestników było to jedno z najbardziej owocnych spotkań prasowych, które pokazało duży dorobek piotrkowskiego PTTK dla turystyki i kultury społecznej.

Na marginesie jeszcze krótka recenzja. Tym razem o przewodniku turystycznym p. mgr. Jerzym Brusiu. Oporządcając wycieczkę dziennikarzy po G.O.P.-ie wykazał tak wiele talentu nie tylko przewodniczkiego, ale także sprawozdawcy radiowego, że wprowadził tym w zachwyt nawet doświadczonych reporterów dźwiękowych z Radia i TV.

PIERWSZA LISTA NAGRÓD

dokończenie ze str. 4

wartość ponad 3 tys. zł. CZU ufundowało w tym dziale dodatkowo 3 nagrody pocieszenia w postaci albumów „Uzdrowiska polskie”.

2. Centralna Rada Zw. Zawodowych przeznaczyła nagrodę rzeczową wartości zł 500.— dla uczestników konkursu wyróżnionych za tematykę turystyki i krajoznawstwa w zakładach pracy.

3. Przedsiębiorstwo Turystyczne „Warszawa-Olsztyn”, mając na względzie popularyzację ruchu turystycznego na Warmii i Mazurach oraz piękna tego regionu, ufundowało nagrodę w postaci 14-dniowego bezpłatnego pobytu (wraz z wyżywieniem) w wybranym przez nagrodzonego ośrodku campingowym PT „Warszawa-Olsztyn”.

Nagroda przeznaczona jest dla najlepszego tryptyku propagującego nowo-wybudowane ośrodki campingowe PT „Warszawa-Olsztyn”, położone w najatrakcyjniejszych regionach Warmii i Mazur.

4. Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia — Wydział Kultury przyznaje nagrodę w wysokości zł 2.000.—

5. Polskie Biuro Podróży „Orbis” dla uczestnika Konkursu za najlepszą pracę na temat pobytu w zagospodarowanym campingu ufundowało nagrodę w postaci bezpłatnego 7-dniowego pobytu w pensjonacie „Orbis”. Realizacja nagrody do dnia 30 września 1964 roku.

Wykaz dalszych nagród na Konkurs Fotograficzny „Na szlaku” opublikujemy w następnym numerze Biuletynu Informacyjnego ZG PTTK.

ków Studenckich. Natomiast zdarzają się wypadki, że przewodnicy studenccy włączają się do obsługi wycieczek, nie mając do tego uprawnień państwowych, nadanych przez WKKKiF.

Do rozwoju studenckiego ruchu przewodnickiego PTTK przywiązuje dużą uwagę. Liczyć się bowiem należy z tym, że po wykonaniu swych obowiązków społecznych, przewodnicy studenccy będą służyć ORT-om PTKT pomocą przy obsłudze wycieczek. Wynika to z coraz większego zapotrzebowania na przewodników turystycznych w związku z masowym, każdego roku coraz większym ruchem wycieczkowo-turystycznym. Wystarczy powiedzieć, że w 1962 r. przewodnicy PTTK obsłużyli ponad 3 mln turystów krajowych i zagranicznych. Kadra przewodników studenckich może więc być tutaj świeżym zastrzykiem fachowych ludzi, którzy będą przekazywać milionom turystów informacje nie tylko krajoznawcze czy historyczne, ale także rzetelną prawdę o przemianach społecznych i gospodarczych naszego kraju.

Stąd ta duża troska o szkolenie kadr przewodników studenckich i troska o dobór odpowiednich ludzi spośród młodzieży studenckiej.

Dlatego współpraca z PTTK, tak w zakresie szkolenia, jak i organizacji studenckich kół przewodników turystycznych jest nieodzowna. Nie tylko dlatego, że PTTK ma niejako monopol na przewodników turysty-

cznych, ale dlatego, że odpowiada wobec władz państwowych i opinii społecznej za poziom i jakość obsługi przewodnickiej.

Wiadomo, że FWP czyni starania w kierunku uturystycznienia (przepraszam za dziwolog słowny, ale trudno tutaj o lepsze słowo) swoich wczasów. A więc wycieczki i wyprawy z Domów Wczasowych w ciekawym plener, poznawanie zabytków, zwiedzanie zakładów przemysłowych i obiektów kulturalnych. Dla tych celów doskonale będą się nadawać odpowiednio przygotowani przewodnicy studenccy. Lecz podkreślić trzeba słowa „odpowiednio przygotowani” — (uzbrojeni w zasób wiadomości — technikę i odporność psychiczną), bowiem prowadzenie wycieczki, zwłaszcza w terenie górskim, to sprawa nie prosta.

I dlatego dobra wola ze strony ZG PTTK w kierunku rozbudowy i powiększenia studenckiego ruchu przewodnickiego powinna spowodować odzew ze strony turystycznych kół akademickich.

Oddziały Międzyuczelniane PTTK — ZSP są obowiązane do jak najbardziej ścisłej współpracy z komisjami przewodnickimi PTTK dla ustalania zadań i organizacji przewodników studenckich.

Wszelkiego rodzaju niedomówienia nic tutaj nie wniosą, a różnice zdań powinny być, w myśl treści porozumienia usunięte we wzajemnych konsultacjach.

Jaskółki dobrych poczynań w tej dziedzinie już są. Przykład Warsza-

wy, Poznania lub Śląska trochę uspakaja. Ale chodzi tu o generalną zasadę, aby studencki ruch przewodnicki wzrastał przy ścisłej współpracy z PTTK, tego dobrego nauczyciela turystyki.

Dlatego warto przypomnieć tutaj kilka słów z zarządzenia Nr 6 z dnia 9.II.63 r. wydanego przez ZG PTTK.

A więc, że... studenckie Koła Przewodników Turystycznych mają obowiązek obsługiwać przede wszystkim studencki ruch turystyczny...

Członkowie studenckich Kół Przewodników Turystycznych mogą prowadzić wycieczki niestudenckie tylko na zlecenie ORT PTTK, skierowane do Oddziału Międzyuczelnianego PTTK.

Członkami studenckich Kół Przewodników Turystycznych mogą być tylko członkowie Oddziałów Międzyuczelnianych PTTK.

Studenckie Koła Przewodników Turystycznych obowiązują ogólne regulaminy i przepisy w sprawach przewodnickich, wydane przez GKKKiF, ZG PTTK i RN ZSP.

W zakresie działalności programowej, studenckie Koła Przewodników Turystycznych podlegają Okręgowej Komisji Przewodnickiej Zarządów Okręgów PTTK.

Komisje Okręgowe powinny informować Zarząd Główny i jego Komisję, jak również Komisję Młodzieżową o wszystkich sprawach związanych z tym tematem.

Wyjdzie to na pewno na dobro turystyce młodzieżowej, tak pięknie rozwijającej się w PTTK.

UWAGI O ZAKŁADACH PRZEMYSŁOWYCH i pracy przewodników zakładowych na szlakach przemysłowych

W związku z wycieczką prasową do GOP, z której odcję podajemy obok nasuwają się następujące uwagi dotyczące przygotowania zakładów do przyjęcia turystów jak i pracy przewodników zakładowych.

1. Lista zakładów wyznaczonych do zwiedzania obejmuje 430, udostępniono dotychczas 209.
2. Nie wszystkie zakłady, które zawarły umowy z PTTK, są dostatecznie przygotowane do przyjęcia licznych wycieczek. Brak jest turystycznych szlaków zakładowych, tak poprowadzonych aby w sposób przystępny i logiczny zapoznały zwiedzających z profilem produkcyjnym zakładu.
3. Niedostateczne jest bezpieczeństwo zwłaszcza w takich zakładach jak np. huty gdzie niebezpiecznych przejść jest szczególnie dużo.
4. Robotnicy pracujący w walcowni huty nie byli odpowiednio ubrani i zabezpieczeni — co ma ten wpływ na zwiedzających, że lekceważą grożące im niebezpieczeństwo i mogą podchodzić zbyt blisko do eksponowanych stanowisk.
5. Nie wszyscy przewodnicy objaśniają w sposób zrozumiały. Potrzebna jest elastyczność poziomu informacji technicznych w zależności od poziomu zwiedzających.
6. Przewodnik winien udzielać wyjaśnień ogólnych przed rozpoczęciem zwiedzania, a potem przed każ-

dą halą czy pomieszczeniem. Objaśnianie w trakcie zwiedzania mija się z celem — ponieważ przeszkadza hałas pracujących maszyn.

7. Wydaje się, że limit 20 osób na jednego przewodnika w hutach i innych dużych zakładach jest niewłaściwy. Przewodnik nie jest w stanie czuwać nad bezpieczeństwem tak dużej grupy.

* * *

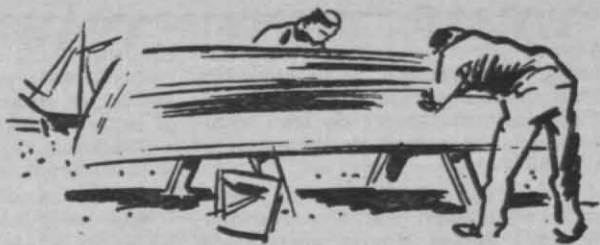
W dniach 3—5.VI br. odbyła się w Zegrzynku kolejna kursokonferencja aktywów Okręgów PTTK. Urzędujących Członków Prezydiów Zarządów Okręgów oraz Kierowników Organizacyjno-Programowych Biur Zarządów Okręgów PTTK.

Tematem kursokonferencji była realizacja programu Towarzystwa przez Zarządy Okręgów i ich aparat etatowy.

Konferencja przyczyniła się do wymiany doświadczeń pomiędzy działaczami poszczególnych Okręgów w sprawach realizacji programu oraz pozwoliła na szczegółowe przedyskutowanie przez pracowników Biur, metod jakimi posługują się w swej codziennej pracy.

Aktywiści biorący udział w konferencji stwierdzili, że tego typu spotkania są bardzo potrzebne i należy je kontynuować.

WYTYCZNE DLA DZIAŁALNOŚCI KOMISJI TURYSTYKI ŻEGLARSKIEJ ZG PTTK w okresie 1963 – 1965

Wytyczne mają znaczenie szerokiego programu, którego realizacja zależy od działalności całego aktywnego zrzeszonego nie tylko w Komisjach, ale także Klubach i Kołach.

Ze względu na brak miejsca — zamieszczamy ten program w dużym skrócie, w połączeniu z niektórymi uchwałami.

A więc, jako zadanie naczelne dla turystyki żeglarskiej staje się w tych latach — na podstawie porozumienia zawartego między PTTK a CRZZ — podjęcie ścisłego współdziałania z zakładami pracy. Celem przewodnim tej akcji jest popularyzacja turystyki żeglarskiej i organizowanie zakładowych ośrodków żeglarskich.

Nie mniej ważnym zadaniem jest także współpraca z młodzieżą, co należy rozwijać przez:

- Komisję Młodzieżową ZG PTTK,
- kluby i sekcje żeglarskie w terenie,
- szkolenie w Centralnej Szkółce Żeglarskiej w Boszkowie,
- popularyzację odznaki ŻOT,
- obniżenie stawek opłat dla młodzieży za szkolenie oraz czarter sprzętu w rejsach śródlądowych i morskich.

Oto dalsze wytyczne dla działalności Komisji w latach 1963—1965.

— W oparciu o uzyskane fundusze na wstępne inwestycje, uzyskanie dogodnej lokalizacji terenowej dla stałej żeglarskiej bazy morskiej oraz podjęcie starań o pełne zagospodarowanie tej bazy.

— Przed wybudowaniem bazy stałej należy uruchomić bazę zastępczą morską, wspólną dla jachtów morskich i ich wyposażenia sprzętowego. Pozwoli to na obniżenie dotychczasowych kosztów eksploatacji i konserwacji i zapewni właściwą opiekę jednostkom pływającym. Po wybudowaniu bazy stałej, baza zastępcza ulegnie likwidacji.

— Uzyskanie dalszego rozwoju ośrodków turystyki żeglarskiej oraz zapewnienie ich prawidłowego rozmieszczenia w sieci krajowej.

— Podjęcie nadzoru i kontroli nad właściwą realizacją dotacji przeznaczonych na rozbudowę ośrodków i sprzętu, zgodnie z interesami rozwojowymi turystyki żeglarskiej.

— Kontynuowanie działalności w zakresie nadzoru, kontroli i koordynacji dot. prawidłowej eksploatacji jachtów morskich i śródlądowych.

— Organizowanie rejsów i szkolenia na flagowej jednostce morskiej PTTK s/y „Polonia”.

— Zatwierdzanie i opiniowanie rejsów morskich.
— Przeprowadzenie I Międzynarodowego Rejsu na Mazurach, na podstawie zatwierdzonych założeń i regulaminu.

— Skierowanie żeglarskiego ruchu turystycznego na mało znane akweny wodne.

— Zapewnienie pomocy organizacyjnej OKTŻ, jako koordynatorom turystyki żeglarskiej w Okręgach, oraz ścisłej współpracy, w celu wzmocnienia znaczenia OKTŻ w stosunku do niższych ogniw terenowych.

— Kontynuowanie współpracy z PZZ i innymi pokrewnymi organizacjami.

— Podniesienie znaczenia i rozpowszechnienia odznaki ŻOT.

— Opracowanie wspólnie z Komisją Turystyki Kajakowej ZG ramowego regulaminu baz wodnych PTTK.

— Prowadzenie propagandy turystyki żeglarskiej w jak najszerszym zakresie.

W zakresie spraw organizacyjnych, szkoleniowych i sprzętowych — podjęte zostały natomiast następujące uchwały KTŻ ZG:

1) Poprawki do Regulaminu ŻOT: 1) Rozdział II § 13 pkt. 2 brzmi — „za przebycie pod żaglami 1 Mm (jednej mili morskiej) na wodach morskich otwartych liczy się 1 pkt, itd. (zamiast 2 Mm — 1 pkt);

2) Rozdział III § 21 pkt c. stopień co najmniej jachtowego sternika morskiego lub sternika jachtowego, posiadających Odznakę ŻOT w stopniu złotym (małym).

Wystąpić do władz o zezwolenie organizowania spływów na Odrze, z zajęciem na jeziora w NRD w ramach konwencji turystycznej.

Przeanalizować eksploatację jachtu „Marabut” własność Klubu Morskiego przy OKTŻ — Gdańsk. W stosunku do wykorzystania jachtu wyznaczyć dofinansowanie kosztów eksploatacji.

— Sprawozdania KTŻ winny zawierać ocenę pracy Klubów jako armatorów jachtów morskich.

— Uznać Klub Żeglarski za podstawową komórkę organizacyjną żeglarstwa turystycznego. Ustalić, jakie warunki pod względem prowadzonej działalności i ilości członków ma spełniać Klub.

— Zobowiązuje się przysłać Prezydium KTŻ poczynienia starań o przyznanie większego niż dotychczas limitu rejsów zagranicznych, ze szczególnym uwzględnieniem portów NRD i ZSRR.

Imprezy Imprezy Imprezy Imprezy Imprezy Imprezy

Od 7 do 16.VI.br. odbył się Centralny Zlot Tysiąclecia „Szlakami Powstania Styczniowego” połączony z XI Ogólnopolskim Rajdem Pieszym.

Do miasteczka złotowego w Suchedniowie przybyli turyści piesi, kolarze i motorowcy z całego kraju, około 1 200 osób.

Najwięcej uczestników liczył Rajd Pieszy — około 900 turystów, a w tym imponująca ilość młodzieży szkolnej — 700 osób.

Zlot zapowiadał się b. dobrze. Bardzo ładny teren, na którym zlokalizowano miasteczko złotowe, piękny Ośrodek Wodny w Rejowie, w którym odbyło się uroczyste zakończenie, stwarzało dobre tło imprezy.

Niestety, poważne niedociągnięcia organizacyjne nie pozwalają zakwalifikować tej imprezy do udanych.

— Biuro Zlotu, jak i punkt sanitarny, mieściły się w gmachu szkoły, położonym około 300 metrów od miasteczka złotowego.

— W namiocie Kierownictwa Zlotu zlokalizowanym na terenie miasteczka złotowego brak było stałych dyżurów i jakiegokolwiek znaku, że jest to namiot organizatorów.

— Brak tablic informacyjnych w miasteczku złotowym informujących o kierunku do wody pitnej czy urządzeń sanitarnych.

— Brak wyraźnego podziału funkcji organizacyjnych wywołało ogólny chaos, którego ukoronowaniem

była całkowita dezorganizacja ogniska turystycznego.

— Bardzo cienka warstwa podściółki w namiotach nie zapewniała choćby w miarę ciepłego noclegu.

— Za długie odcinki końcowe tras pieszych dla młodzieży spowodowały w efekcie przemęczenie i niezadowolenie grup.

— Brak komunikatów o zmianie programu zakończenia w Rejowie (wcześniejsze zakończenie doprowadziło do tego, że niektórzy oficjalnie zaproszeni goście nie zdążyli przybyć), zmniejszyło frekwencję.

Wszystkie te niedociągnięcia doprowadziły do tego, że impreza, której poświęcono dużo sił, czasu i środków finansowych zaliczona musi być do imprez mało udanych.

Wspomnienia ze spotkania Opiekunów Społecznych Zabytków

Niezmiernie atrakcyjne i mile było „Spotkanie” Opiekunów Zabytków, zorganizowane przez Zarząd Główny PTTK oraz Ministerstwo Kultury — Zarząd Muzeów i Zabytków. Było to już trzecie „Spotkanie”, organizowane dawniej na rozpoczęcie Tygodnia, a obecnie „Miesiący” opieki nad zabytkami.

Przybyło około 40 zasłużonych opiekunów zabytków ze wszystkich stron Polski, a na pierwszy plan wybijał się w oryginalnym stroju góralskim gazda — Jędrzej Skupień Florek ze wsi Stołowe pod Poroninem, gawędziarz i autor licznych gadek i utworów góralskich pisa-nych gwarą.

Uczestnicy zebrali się w sali narad PTTK, gdzie przywitali ich: Przewodniczący Komisji Opieki nad Zabytkami ZG PTTK, prof. Herbst, V-Prezes ZG PTTK — Przeddziecki, Naczelnic Min. Kultury — Ptasnik oraz inż. F. Kanclerz.

W powitalnych przemówieniach kreślano zadania i wagę pracy opiekunów społecznych, która obecnie powinna zyskać na autorytecie, a to w związku z nową ustawą o ochronie dóbr kultury i rozporządzeniem wykonawczym o opiekunach społecznych. Natomiast V-Prezes Przeddziecki nawiązał do swojego ostatniego pobytu we Francji — zaznaczając, że u nas opieka państwowa i społeczna nad zabytkami stoi wysoko i musimy wykorzystać walory naszych cennych — nieraz tysiącletnich — obiektów zabytkowych dla turystyki zagranicznej i krajowej.

Opiekunom społecznym wręczono jako upominki piękne kasety wykonane przez Zakłady Wytwórcze Foto-Pam PTTK.

Podczas krótkiej dyskusji zabierali głos opiekunowie społeczni, poruszając jednak nie zagadnienia ogólne, lecz własne sprawy terenowe, które należy w pierwszym rzędzie przedstawić władzom terenowym.

W południe odbył się bardzo pouczający, a prowadzony przez inż. Kanclerza przejazd autokarem po „dawnej i nowej Warszawie”, poprzez powstające dzielnice mieszkaniowe, arterie komunikacyjne i zabytkowe budowle, m.in. Cytadę — z zakończeniem przy „Królikarni”, pałacyku zniszczonego podczas wojny, a obecnie gruntownie remontowanego.

Po obiedzie udano się wspólnie do Ministerstwa Kultury i Sztuki, gdzie uczestnicy zostali przyjęci bardzo życzliwie przez V-Ministra Zygmunta Garsteckiego. W przemówieniu do opiekunów społecznych podkreślił on rolę i pomoc jaką opiekunowie w terenie przynoszą władzom konserwatorskim. Zachowanie zabytków jako widomych pomników kultury polskiej jest obowiązkiem Polski Ludowej, która mimo powojennych trudności odbudowała i zabezpieczyła szereg niezmiernie cennych obiektów. Za pośrednictwem

obecnych przedstawicieli opiekunów społecznych składa wszystkim współpracującym na tej niwie gorące życzenia dalszej owocnej pracy dla dobra społeczeństwa i przyszłych pokoleń.

Minister wręczył obecnym odpowiednie pisma z podziękowaniem oraz piękne ilustrowane monografie.

Przy lampce wina omawiano z Ministrem tematy ochrony zabytków, bólczyki terenowe i możliwość ich usunięcia.

Z myślą o urlopie i wypoczynku

W północno-zachodniej części powiatu leszczyńskiego w województwie poznańskim, znajduje się jezioro Dominickie. Jezioro ma około 4 km długości i 382 ha powierzchni. W części północnej — plaża i kąpielisko, a w pobliżu stacja kolejowa Boszkowo.

Dojazd koleją z Leszna (24 km) trwa około 30 minut. Samochodem lub rowerem dogodny dojazd z Leszna przez Święcichowę i Włoszakowice.

Turystyczne znaczenie jeziora zwiększa fakt, że łączy się ono odpływem poprzez zespół jezior z kanałem Obrzańskim i z Wartą w pobliżu Mosiny.

Wczasowisko Boszkowo leży przy szlaku turystycznym im. Karola Kurpińskiego (kolor szlaku niebieski) prowadzi z Leszna do Przemętu. Leszczyński Oddział Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego ustawił swe domki campingowe i wielki hangar dla sprzętu pływającego — po zachodniej stronie jeziora. Obecnie prowadzone są prace inwestycyjne przy budowie pawilonów mieszkalnych, łaźni i pomieszczeń sanitarnych. W tym roku uczestnicy kursów żeglarskich zastaną już ośrodek w nowej szacie. Nareszcie zbudowany będzie stały pomost.

W lipcu zostanie otwarty kolejny żeglarski sezon szkoleniowy, którego uczestnikami będą członkowie PTTK z terenu całej Polski, a szczególnie z okolic nie posiadających dogodnych warunków wodnych.

Szkoła Żeglarska traktowana jest jako ogólnopolska śródlądowa baza szkolenia żeglarskiego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Ośrodek prowadzi wczasy żeglarskie, które trwają 14 dni. Kandydaci starający się o uzyskanie skierowania wczasowego PTTK obowiązani są wykazać się umiejętnością pływania, udokumentowaną posiadaniem ważnej karty pływackiej.

W pierwszym roku następuje szkolenie na stopień żeglarsza i uzyskanie tego stopnia przez praktyczne sprawdziany-ezgminy. Chodzi przede wszystkim o to, aby uczestnik kursu uzyskał podstawowe wiadomości teoretyczne i praktyczne z zakresu wiedzy żeglarskiej.

Wieczór spędzono w operze na przedstawieniu baletu „Jezioro Łabędzie” Czajkowskiego, którego tak muzyka i treść jak i pierwszorzędna choreografia i bogata wystawa — wywarły na uczestnikach duże, niezapomniane wrażenie.

W drugim dniu odbyła się wycieczka autokarem, którą prowadził inż. Kanclerz objaśniając poszczególne zabytki i podając historię Ziemi Mazowieckiej.

dr Wiktor Medwecki
Kraków

Po tym może zapisać się do najbliższego Klubu lub Sekcji PTTK.

W drugim roku szkolenia, absolwent kursu z poprzedniego roku może otrzymać skierowanie na bezświadczeniowe rejsy żeglarskie na jeziorach Mazurskich lub Augustowskich. W tym drugim okresie szkolenia zainteresowanym powinno zależeć na tym, aby w czasie rejsów utrzymywać i doskonalić umiejętności już na większych jednostkach i zdobyć niezbędny staż wymagany regulaminem stopni.

Trzeci rok szkolenia — to szkolenie na stopień sternika jachtowego i egzamin w Boszkowie lub ośrodkach szkoleniowych PZZ.

W czwartym roku szkolenia — można uzyskać skierowanie na rejs morski.

Boszkowo nie jest wsią „zabitą deskami”. Można ją traktować jako bazę turystyczną dla wycieczek. W pobliżu, Włoszakowice — rodzinna miejscowość twórcy melodii do słów „Warszawianki” — Karola Kurpińskiego.

Rezerwat siwej czapli, „Wyspa Konwali” i wiele innych ciekawych miejscowości potrafią zaspokoić zainteresowania krajoznawcze wymagających turystów.

Tak pomyślane i pojęte szkolenie żeglarskie połączone z poznaniem kraju, daje uczestnikom w efekcie wrażenia, dzięki którym zasłużony urlop będzie pożytecznym i miłym wypoczynkiem po trudach całorocznej pracy.

opr. Kazimierz Kolendowicz
Oddział PPT Leszno

NOWA INWESTYCJA

W Ośrodku Turystycznym PTTK (Dom Turysty) w Kamiennym Potoku koło Sopotu otwarto 25 maja br. nowy pawilon gastronomiczny. Realizowany przez Dyрекcję Inwestycji Z.G. PTTK obiekt cechuje nowoczesność tak linii architektonicznej jak wyposażenia wnętrza i zaplecza produkcyjnego. Według obliczeń nowy pawilon może przygotowywać i wydawać około 3000 posiłków dziennie.

Dojazd autobusami i koleją z Gdańska i Gdyni.

INFORMACJE

dla organizujących wycieczki na teren GÓRNOŚLĄSKIEGO OKRĘGU PRZEMYSŁOWEGO

Górnośląski Okręg Przemysłowy z jego górnictwem węglowym, przemysłem hutniczym, chemicznym, cementowym, budownictwem socjalistycznym, sporą liczbą zabytkowych miast i muzeów, folklorem oraz specyficznym krajobrazem przemysłowym — stanowi jeden z najciekawszych regionów turystycznych w Polsce.

Na teren GOP zjeżdżają liczne wycieczki i turyści z najbardziej odległych krańców Polski oraz z zagranicy. Są to wycieczki szkolne, studenckie, chłopskie, robotnicze, GOP cieszy się dużym zainteresowaniem ze strony pracowników nauki, przedstawicieli różnych dziedzin przemysłu i instytucji handlowych.

Nowo powstały Ośrodek Turystyczny PTTK w Chorzowie ma za zadanie pokazać Polsce Śląsk przez wypuklenie ciekawych i oryginalnych walorów krajoznawczych GOP ze szczególnym uwzględnieniem przemian społecznych, gospodarczych i politycznych zachodzących na tym terenie.

Otoczony ciekawą scenerią śląskiego krajobrazu kopalń i hut, Ośrodek Turystyczny PTTK jest malowniczo położony wśród zieleni w największym w Polsce Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie.

Pragnąc ułatwić i uatrakcyjnić pobyt wszystkim przyjeżdżającym na teren GOP, Ośrodek Turystyczny PTTK zapewnia:

— **NOCLEGI** w części hotelowej Ośrodka w pokojach 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 12-osobowych;

— **CAŁODZIENNE WYŻYWIENIE** w części gastronomicznej Ośrodka (restauracja — kawiarnia — bar samoobsługowy); oraz opracowanie racjonalnych i szczegółowych tras i programów pobytu, opiekę i fachową obsługę od przyjazdu wycieczki do chwili jej wyjazdu, w tym:

— **ZWIEDZANIE** terenu GOP z uwzględnieniem obiektów gospodarczych i najciekawszych zakładów przemysłowych, zabytków historii i sztuki, oraz przyrody pod kierunkiem kwalifikowanych przewodników;

— **WYCIECZKI** poza rejon GOP;

— **WŁASNE AUTOKARY** do objazdu terenu GOP dla wycieczek przyjeżdżających koleją;

— **ROZRYWKI KULTURALNE** poprzez poznanie największego w Polsce Parku Kultury i Wypoczynku wraz z wszystkimi jego atrakcjami (Planetarium, ZOO, Wesołe Miasteczko, Stadion Śląski, pływająca kawiarnia, przejażdżki koleją i motorówką) oraz zabezpieczenie biletów wstępu na bardziej atrakcyjne imprezy sportowe, do kin, teatrów, opery, operetki, Filharmonii Śląskiej, Wielkiej Orkiestry P.R.

Polecając swe usługi Ośrodek Turystyczny PTTK w szerokim zakresie wykorzystuje możliwości zwiedzania zakładów produkcyjnych:

1) Huta „Kościszka” — Chorzów, 2) Zabrzańską F-ka Maszyn Górniczych — Zabrze, 3) Cziuchowską F-ka Papieru i Celulozy — Cziuchów, 4) Mysłzkowskie Zakłady Papiernicze — Mysłki, 5) Zakłady Przemysłu Zapalczanego — Czechochów, 6) Fabryka Mebli Giętych — Jasienica, 7) Huta Zabrze — Zabrze, 8) Huta „Bobrek” — Bytom-Bobrek, 9) Huta im. 1 Maja — Gliwice, 10) Zakł. Urządzeń Technicznych „Zgoda” — Świętochłowice, 11) Bielska F-ka Maszyn Włókienniczych — Bielsko, 12) Kuźnia „Ustroń” — Ustroń, 13) Cieszyńska F-ka Narzędzi — Cieszyń, 14) Odlewnia Żeliwa i Zakł. Mechaniczne — Skoczów, 15) F-ka Maszyn Elektrycznych „Celma” — Czeszyn, 16) Śląska F-ka Kabli — Czechowice-Dziedzice, 17) Rybnickie Zakł. Wyróbów Metalowych — Rybnik, 18) Siemianowska F-ka Srub i Nitów — Siemianowice, 19) F-ka Druku i Wyróbów z Druku — Gliwice, 20) Starobielska F-ka Kos — Wapiennica, 21) Śląska F-ka Lamp Zarowych — Katowice, 22) Zakłady Ce-

ramiki „Józefów” — Czeladź, 23) Huta Szkła Gospodarczego — Zabkowice, 24) Huta Szkła Okiennego — Zabkowice, 25) Cementownia „Grodziec” — Grodziec, 26) Cementownia „Saturn” — Wojkowice, 27) Cementownia „Wiek” — Ogrodzieniec, 28) Huta Szkła „Piast” — Zabrze, 29) Z-dy Przemysłu Wełnianego im. Niedzielskiego — Bielsko, 30) Z-dy Przemysłu Wełnianego im. Magii — Bielsko-Biała, 31) Cieszyńskie Zakł. Przemysłu Dziewiarskiego — Cieszyń, 32) Bielskie Zakł. Przem. Odzieżowego — Bielsko, 33) Bytomskie Zakł. Przem. Odzieżowego — Bytom, 34) Bielskie Zakł. Wyróbów Filcowych — Bielsko, 35) Cukrownia „Chybie” — Chybie, 36) Bielskie Zakł. Przem. Tłuszczowego — Bielsko, 37) Tyskie Zakł. Piwowarsko-Słodownicze — Tychy, 38) Instytut Zootechniki — Zakład Grodziec, 39) Instytut Zootechniki — Zakład Grodziec, 40) Instytut Sadownictwa — Zakład Świerkianiec, 41) POM — Dobrodzień.

Zwiedzanie odbywa się zgodnie z regulaminami zakładowymi pod kierunkiem przewodników zakładowych. Konieczne jest posiadanie wykazu uczestników, zawierającego: imię i nazwisko, numer dowodu osobistego lub legitymacji szkolnej. Celem ułatwienia ułożenia programu i trasy wycieczki — Dział Turystyczno-Programowy dysponuje opracowanymi trasami, z których kilka podajemy poniżej:

TRASA NR 1 — wycieczka półdniowa z częściowym wykorzystaniem kolejki parkowej i z przejażdżką motorówką po Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie: Ośrodek Turystyczny PTTK — Przystań — Tereny Festynowe — ZOO — Planetarium — Wesołe Miasteczko — Stadion Śląski.

TRASA NR 2 — wycieczka półdniowa autokarem:

a) Ośrodek Turystyczny PTTK — Chorzów (Huta Kościszka) — Bytom — Karb — Zabrze — Ruda Śląska — Świętochłowice (Zakł. Urządzeń Technicznych „Zgoda” — Chorzów),
b) Ośrodek Turystyczny PTTK — Katowice — Szopienice — Sosnowiec — Będzin — Czeladź — Siemianowice — Chorzów — Ośrodek Turystyczny PTTK.

Przewiduje się zwiedzanie muzeum w Sosnowcu i zamku w Będzinie.

TRASA NR 3 — wycieczka jednodniowa autokarem:

a) Ośrodek Turystyczny PTTK — Chorzów — Huta „Kościszka” — Bytom (muzeum) — Kabr — Gliwice — Zabrze — Ruda Śląska — Świętochłowice — Chorzów — Ośrodek Turystyczny PTTK (obiad) — Katowice — Szopienice — Sosnowiec — Będzin (zamek) — Grodziec — Wojkowice — Brzozowice — Siemianowice — Ośrodek Turystyczny PTTK.
b) Ośrodek Turystyczny PTTK — Cziuchów (F-ka Papieru) — Tychy (browar) — Bieruń Stary — Oświęcim (obiad) — Tychy — Pszczyna (Zamek) — Goczałkowice — Katowice OT.

TRASA NR 4 — wycieczka półtoradniowa autokarem:

a) Ośrodek Turystyczny PTTK — Tychy — Pszczyna — Goczałkowice — Strumięń — Skoczów — Wisła (nocleg) — Kubalonka — Skoczów — Bielsko — Pszczyna — Kobiór — Mikołów — Katowice.

Na wyżej wymienionych trasach jest możliwość zwiedzania zakładów pracy podanych poprzednio.

Aktualnie obowiązujące ceny najczęściej występujących świadczeń:

NOCLEGI

Pokoje 2-osobowe (188 miejsc) — 45.— zł od osoby.

Pokoje 3-5-osobowe (53 miejsca) — 25.— zł od osoby.

Pokoje 6-8-osobowe (32 miejsca) — 20.— zł od osoby.

Pokoje 12-osobowe (24 miejsca — 15.— zł od osoby.

Ze zniżki w cenie noclegów korzystają zgodnie z obowiązującymi przepisami członkowie PTTK i wycieczki szkolne.

WYŻYWIENIE

Wg cen w zakładach gastronomicznych II kategorii.

USŁUGI PRZEWODNICKIE

a) po Katowicach — 20.— zł za godzinę,

b) po pozostałym terenie — 18.— zł za godzinę.

Przy obsłudze wycieczek w języku obcym opłaty podwyższa się o 100%.

Minimalny czas zatrudnienia przewodnika 3 godziny.

USŁUGI TRANSPORTOWE

a) autokar (ilość km x osobokm 0,18 x x ilość miejsc w autobusie + stawka 97,20 za niewykorzystanie limitu 15 km/godz.,

b) mikrobus (ilość km x 4 zł).

ZWIEDZANIE ZAKŁADÓW PRACY

Wstęp od osoby — 3.— zł.

Wstęp dla młodzieży szkolnej — 1.— zł.

Przewodnik dla grupy do 25 osób — 60.— zł.

IMPREZY

KULTURALNO-ROZRYWKOWE

Bilet do Opery Śląskiej (Katowice—Bytom) — od 18—25 zł.

Bilet do Operetki Śląskiej (Chorzów—Gliwice) od 18—25 zł.

Bilet do teatru (Katowice—Zabrze—Sosnowiec) — od 12—21 zł.

Bilet na koncerty (Filharmonia Śląska — WOSPR) — od 15—25 zł.

IMPREZY W WOJ. PARKU KULTURY I WYPOCZYNKU

Planetarium — wstęp 2.— zł

ZOO — „ ” 2.— zł

Wesołe Miasteczko — „ ” 2.— zł

imprezy 2—10 zł

Kolejka Parkowa — 2.— zł

Przejażdżka motorówką — 2.— zł

Muzea (Będzin, Bytom, Gliwice, Pszczyna) 1—2.— zł

INNE

Wyciąg krzesełkowy na Skrzyszowie — normalny 18.— zł.

Kolejka linowa na Szyniżelnę — normalny 8.— zł.

Z uwagi na to, że okres turystyczny na terenie GOP nie jest sezonowo ograniczony, Ośrodek Turystyczny PTTK zapewnia swe usługi przez cały rok.

Szczególnie atrakcyjne imprezy o charakterze stałym lub okresowym, o zasięgu lokalnym lub ogólnokrajowym (jak np. Dni Górnik, Wystawa Techniki i Racjonalizacji w WPKiW, Ogólnopolska Wystawa Kwiatów, Dni Gwarków Tarnogórskich, Ogólnopolski Festiwal Sztuk Radzieckich, Juwenalia, międzynarodowe imprezy sportowe na Stadionie Śląskim) połączone z odpowiednio dobranym programem turystyczno-krajoznawczym podnoszą atrakcyjność usług Ośrodka.

Zamówienia należy kierować na adres:

Ośrodek Turystyczny PTTK
Dział Turystyczno-Programowy
w Woj. Parku Kultury i Wypoczynku
Chorzów

tel. 426-34, 426-33, 426-35

W odpowiedzi na zamówienia podane zostaną kalkulacje wstępne, imprezy oraz warunki płatności.

Głosy z terenu

Okręg PTTK w Rzeszowie

Otrzymał program działalności Zarządu Okręgu PTTK w Rzeszowie — uchwalony na plenarnym posiedzeniu. Podajemy go z małymi skrótami.

Plenum Zarządu Okręgu stwierdziło poważne osiągnięcia na odcinku programowym i gospodarczym.

Równocześnie zwrócono uwagę na zbyt słabą działalność organizacyjną po zawarciu porozumienia między CRZZ a Zarządem Głównym PTTK w sprawie przejęcia całokształtu spraw związanych z turystyką i wypoczynkiem po pracy w zakładach pracy.

Plenum uważa, że działalność określona Statutem winna rozwijać się równomiernie, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień organizacyjnych i programowych.

Celem poprawienia wyników działalności organizacyjnej — Plenum zaleca:

Zarządy Oddziałów zwrócić większą uwagę na zagadnienie organizacji nowych Kół Zakładowych oraz Kół Młodzieżowych i Wiejskich.

Prezydium Zarządu Okręgu zainicjuje, by do końca bieżącego roku zostały powołane nowe Oddziały, szczególnie zakładowe.

Plenum zatwierdza przedłożony plan sieci organizacyjnej na rok 1963, tj. zorganizowanie 80 Kół Zakładowych, przeciętnie 4–5 kół w każdym Oddziale. Powołanie nowych Oddziałów Zakładowych przy WSK Rzeszów i Kp. Siarki Tarbraz, powołanie Oddziałów powiatowych w Lubaczowie, Łobczycach i Brzeżowie.

Zarządy Oddziałów winny dopilnować, by składki członkowskie były na bieżąco opłacone. W wypadku zalegania ze składkami ponad 12 miesięcy należy zastosować do danego członka przepisy Statutu (Rozdział III, § 11 pkt. b).

Zarządy Oddziałów winny ściśle przestrzegać terminów ustalonych przez Zarząd Okręgu w sprawie nadsyłania informacji z działalności do GKPFIT i Zarządu Głównego PTTK.

Zarządy Oddziałów winny informować wszystkie jednostki PTTK województwa o organizowanych imprezach turystycznych i krajoznawczych.

Zarządy Oddziałów — Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Lesko, Ustrzyki Dolne i Przemyśl nawiążą ścisły kontakt z Grupą Bieszczadzką GOPR w Sanoku, celem uzgodnienia współpracy w sprawach ratownictwa górskiego oraz werbunku kandydatów do GOPR.

Prezydium Zarządu Okręgu zwróci się do ZG GOPR w sprawie poszerzenia terenu działalności Grupy Bieszczadzkiej GOPR na teren Beskidu Niskiego i Pogórza Dynowskiego.

Zobowiązuje się Zarządy Oddziałów do składania kwartalnych informacji do dnia 5 następnego miesiąca (dot. organizacji nowych Kół).

Plenum zwraca uwagę na konieczność poszerzenia wiadomości z zakresu turystyki i krajoznawstwa członków Kół Zakładowych oraz pracowników Biur, ORT-ów i obiektów Oddziałów.

Zarządy Oddziałów porozumiają się z miejscowymi PKKFIT — MKKFIT i wykorzystując na ten cel fundusze, organizują szkolenie organizatorów turystyki w zakładach pracy.

Oddziały Jarosław, Krosno, Rzeszów otrzymują fundusze przyznawane na ten cel przez WKZZ i ZG PTTK.

Zarządy Oddziałów winny kontrolować na bieżąco samodzielną działalność pracowników zorganizowaną przez Zarząd Okręgu, mając na względzie prawidłową obsługę turystów oraz rzetelność udzielonej informacji przez Biura Zarządów Oddziałów, ORT-y czy przez poszczególne obiekty.

Zarządy Oddziałów zwrócić szczególną uwagę na doszkalanie zawodowe i społeczno-polityczne przewodników turystycznych i zakładowych. Zarządy Oddziałów otoczą wszechstronną opieką Koła Przewodników Turystycznych i Zakładowych.

Prezydium Zarządu Okręgu przeanalizuje możliwość wydawania kwartalnego informatora turystyczno-krajoznawczego. Ewentualny koszt wydawnictwa należałoby pokryć z funduszy Komisji Społecznych Okręgu oraz z dotacji poszczególnych Oddziałów.

Oddziałowe Komisje Krajoznawcze zwrócić uwagę na polepszenie i poszerzenie zakresu pracy Poradni Turystyczno-Krajoznawczych.

Imprezy organizowane przez poszczególne Oddziały czy Komisje Okręgowe należy łączyć z treścią krajoznawczą oraz wykorzystywać w tym zakresie zainteresowanie młodzieży szkolnej i pracującej.

W „I-szym Młodzieżowym Zlocie Turystów”, zorganizowanym S.V. na Zamku Grodno w Zagórzu Śl. przez Komisję Młodzieżową Zarządu Okręgu PTTK we Wrocławiu — wzięło udział ok. 500 młodych turystów ze szkół i zakładów pracy Wrocławia, Wałbrzycha, Pleszcy, Lubania, Zgorzelca, Legnicy itd. Organizatorzy zapewnili przybyłym do schroniska PTTK na Zamku Grodno wiele atrakcji, m.in. koncert znakomitej orkiestry młodzieżowej z Piwnicy Świdnickiej z Wrocławia, „Zgaduj-Zgadule” turystyczną, zwiedzanie zamku pod kierunkiem przewodników itp.

Warto podkreślić, iż organizacją drużyn złotych w zakładach pracy i w szkołach zajęli się nowo przeszkoleni „zakładowi organizatorzy turystyki i młodzieżowi organizatorzy turystyki” przeszkoleni ostatnio przez ZP PTTK Wrocław w szkołach przyzakładowych (zawodowych).

Jest to jeszcze jeden dowód, iż chętnych do uprawiania turystyki jest dosyć — ciągle jednak za mało mamy dobrych organizatorów turystyki. Np. w Wałbrzychu kurs organizatorów nie może się doczekać terminu otwarcia z powodu braku kandydatów zgłaszanych przez zakłady pracy (czytaj: braku zainteresowania zakładów pracy turystyką).

FEDERACJA STOWARZYSZEŃ FOTOGRAFICZNYCH W POLSCE

Prezydium Rady Federacji

POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE

Zarząd Główny — Podkomisja Fotografii i Filmu Krajoznawczego

zapraszają do wzięcia udziału

I BIENNALE POLSKIEGO KRAJOBRAZU

WARSZAWA

GRUDZIEŃ 1963

Warunki udziału:

1. W Biennale mogą brać udział wszyscy fotografujący zrzeszeni i niezrzeszeni.
2. Jeden autor może nadesłać dwa zestawy prac:
 - a. do 6 prac czarno-białych,
 - b. do 6 prac barwnych.
3. Formaty fotogramów:
 - a. czarno-białe od 30×30 do 50×60 cm,
 - b. barwne od 18×24 cm.Fotogramy poniżej lub powyżej tego formatu nie będą przyjmowane.
4. Tematyka: fotogramy krajoznawcze z terenu całej Polski (krajobraz, architektura, zabytki, folklor itp.) nie publikowane i nie wystawiane, ze szczególnym uwzględnieniem zdjęć wykonanych w ostatnich dwóch latach.
5. Technika wykonania dowolna.
6. Fotogramy winny być nie oprawione i nie naklejone.
7. Fotogramy należy nadsyłać:

FEDERACJA STOWARZYSZEŃ FOTOGRAFICZNYCH W POLSCE Warszawa 10 — ul. Śniadeckich 10 z oznaczeniem na opakowaniu:

I BIENNALE POLSKIEGO KRAJOBRAZU
8. Ostateczny termin nadsyłania prac:

1 października 1963 r.
9. Na odwrocie każdego fotogramu należy podać: imię i nazwisko oraz przynależność organizacyjną, adres autora, kolejny numer pracy, tytuł, miejsce i datę wykonania.
10. Wpisowe w wysokości 20 zł od autora, niezależnie od ilości nadesłanych zdjęć należy wpłacić do NBP IV Oddział Miejski Warszawa na konto Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce nr konta 1528-9-4176.
11. Fotogramy nadesłane na Biennale kwalifikować będzie Jury powołane przez Prezydium Rady Federacji.
12. Za najlepsze prace przyznane będą nagrody, dyplomy i wyróżnienia.
13. Jeden autor może otrzymać jedną nagrodę.
14. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo reprodukcji wybranych fotogramów w katalogu oraz w prasie w okresie trwania Biennale.
15. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo przesyłania wystawy do innych stowarzyszeń fotograficznych.
16. Prace niezakwalifikowane zostaną zwrócone autorom w terminie do dnia 1 grudnia 1963 r.
17. Bliższych informacji o Biennale udzielają: Biuro Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce — Warszawa — Śniadeckich 10, telefon 8-28-62 oraz Regionalne Stowarzyszenia Fotograficzne.

Komisarz Wystawy
(—) Jerzy F. Beeger

VI KONFERENCJA ORGANIZACJI TURYSTYCZNYCH KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH

W dniach 13—17.V.1963 r. w Budapeszcie odbyła się VI Konferencja Organizacji Turystycznych Krajów Socjalistycznych. W konferencji wzięły udział delegacje Bułgarskiego Związku Turystycznego, Czechosłowackiej Sekcji Turystycznej, Komitetu Turystyki i Wędrownictwa NRD, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Węgierskiego Związku Przyjaciół Przyrody.

Z ramienia PTTK wzięły udział sekretarz ZG PTTK kol. Zdzisław Wróblewski i Szef Zespołu Programowego ZG PTTK kol. Wojciech Militz.

Tematem konferencji były cele, zadania i perspektywy dalszego rozwoju turystyki w państwach socjalistycznych, szkolenie i kwalifikowanie kadr turystycznych, doświadczeń w zakresie bezdewizowej wymiany turystycznej, kalendarza międzynarodowych imprez turystycznych, współpraca dot. wyposażenia, sprzętu i ubioru turystycznego oraz propagandy w turystyce.

Delegacja PTTK, obok ustosunkowania się do poszczególnych tema-

tów i przekazania doświadczeń PTTK przedłożyła konferencji obszerny referat do pierwszego tematu. Referat dotyczył wychowawczego znaczenia krajoznawstwa. Zarówno tezy naszego wystąpienia, jak też i doświadczenia PTTK w pracy krajoznawczej, zostały przyjęte, jak stwierdza komunikat z konferencji, jako bardzo wartościowe dla rozwoju socjalistycznej turystyki. Nadto delegacja PTTK, zgodnie z uprzednimi prośbami uczestników Konferencji udzieliła obszernej informacji i dostarczyła materiały o „Auto-stopie”, a korzystając z uprzejmości gospodarzy węgierskich zorganizowała projekcję filmu autostopowego „Gdzieś w Polsce”.

Dowodem żywego zainteresowania naszym krajem było przyjęcie do Kalendarza Międzynarodowych Imprez Turystycznych wielu naszych imprez. W roku 1964 np. będą to imprezy 20-lecia PRL: (Rajd kolarsko-mopedowy, który uzyskał także patronat AIT (Alliance Internationale de Tourisme), Złot „Szlakami Lenina”, międzynarodowe spływy kajakowe na Dunajcu i Brdzie.

Kalendarz 1964 r. zawiera szereg propozycji atrakcyjnych dla naszych turystów. M. in. Złot Turystyczny z okazji XX rocznicy wyzwolenia na Vitoszy w Bułgarii, Międzynarodowy Obóz Turystyczny z okazji Tygodnia Bałtyku w Warnemunde.

Zgodnie z postulatami Konferencji zainteresowane organizacje będą dążyć do włączenia imprez zamieszczonych w kalendarzu do wymiany bezdewizowej, co umożliwi spotkanie się większej liczby członków i aktywistów tych organizacji w warunkach naprawdę turystycznych.

Uczestnicy Konferencji mieli również możliwość zapoznania się z aktywnością Węgierskiego Towarzystwa Przyjaciół Przyrody w czasie krótkiego pobytu w kilku schroniskach w terenie.

W sumie Konferencja wykazała zbieżność form i metod działania społecznej turystyki i jedność jej celów, w szczególności oddziaływanie kulturalnego i wychowawczego. Wymiana poglądów i doświadczeń była niewątpliwie wielostronnie korzystna.

WYSTAWA FOTOGRAFII KRAJOZNAWCZEJ Z OKAZJI XX-LECIA POLSKI LUDOWEJ

temat: ŚLĄSK OPOLSKI

organizatorzy:

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze — Okręgowa Komisja Krajoznawcza —

Opolskie Towarzystwo Fotograficzne — pod patronatem Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w Opolu.

Regulamin Wystawy

1. Na wystawę będą dopuszczone prace fotograficzne:

- dotąd nie publikowane, związane tematycznie z krajoznawstwem, folklorem i zabytkami kultury Opolszczyzny.
- czarno-białe, nie naklejone, formatu 30 × 40 cm w ilości maksymalnej 20 prac jednego autora.
- posiadające na odwrocie tytuł pracy, nazwisko autora i numer kolejny wg zgłoszenia,
- przesłane w terminie do dnia 30.XI.1963 r. z równoczesnym wpłaceniem wpisowego w wysokości 20 zł na adres: Zarząd Okręgu PTTK w Opolu, ul. Krakowska 15/17 — Wystawa Fotografiki Krajoznawczej.

2. Jury powołane przez Organizatora zakwalifikuje prace na wystawę i przyzna następujące nagrody:

I nagroda 2.500 zł

II nagroda 2.000 zł

III nagroda 1.500 zł

Niezależnie od powyższych nagród przyznanych zostanie 20 dyplomów honorowych z równoczesnym zakupem wyróżnionych prac.

- 3. Wystawa będzie eksponowana w kilku ośrodkach kraju, zwrot prac nastąpi do dnia 30.XII.64 r.
- 4. Prace wystawione, zostaną opatrzone pamiątkowymi nalepkami.
- 5. Organizator zastrzega sobie prawo interpretowania regulaminu oraz bezpłatnego reprodukcji prac w celach propagandowych związanych z wystawą.

SPÓŁECZNY CZYN KM PTTK „PRZEMYSŁAW”

Otrzymaliśmy wiadomość, która najlepiej podkreśla społeczny charakter działalności naszych członków. Publikujemy ten list w pełnym brzmieniu, wyrażając jednocześnie członkom „Przemysław” uznanie w imieniu Zarządu Głównego PTTK.

Dziękując serdecznie za przekazany mi meldunek o założeniu „Ban-

ku Krwi” i o społecznym włączeniu się do tej akcji członków Waszego klubu, składam serdeczne życzenia rozwoju tej pięknej inicjatywy.

Honorowe krwiodawstwo posiada wielkie znaczenie społeczne, jest podstawą zasługującej na najwyższe uznanie. Utworzenie przez Was „Banku Krwi” poza znaczeniem praktycznym dla wzajemnej pomocy koleżeńskiej, ma wielkie znaczenie wychowawcze.

Serdecznie gratuluję Klubowi zarówno samej inicjatywy jak i okazanej przez kolektyw Klubu właściwej obywatelskiej postawy.

Prezes ZO PTTK
dr Ludwik Gomolec

„Bank Krwi” — jest to zapas składany regularnie przez grupę krwiodawców dla potrzeb społecznych, stale uzupełniany w jednym z punktów krwiodawstwa. Członkowie organizacji, która założyła „bank krwi” mają pierwszeństwo w razie wypadku skorzystania z pomocy „banku”.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK, redaguje Kolegium

Wydawca: Dział Propagandy i Wydawnictwa Zarządu Gł. PTTK

Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11, tel: 62488

Wydaje — Agencja Wydawnicza „Ruch” — Warszawa 1963

Nakład: 5000 egz.

ZG „Ruch” W-wa, z. 757-63 L-96